

ԲԱՐՁՐԱԿԱՆ

Փ. ՏԱՐԻ Թիկ 18.

1851

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 15.

ԲԱՐՁՐԱԿԱՆ

ՑԱՂԱԳՍ ՄԱՐԴԿԱՅԻ ՊԱՐՏՈՒՅ

ԳԼՈՒԽ ԻԵ ·

Հարստութիւն :

ՑԱՂԱԳԻ քեզի տուածը նայէ որ
խելացի խնայութեամբ գործածես .
նոյնպէս փախիր թէ ադահութենէ՝ որ
մարդուս սիրու անգութ կ'ընէ ու խել
քը կը պակսեցընէ , և թէ շոայլութե-
նէ՝ որ ամօթալի պարտքերու տակ կը
ձգէ ու պարսաւելի հնալքներու ձեռք
զարնել կու տայ :

Հարստութիւնը աւելցընելու աշխա-
տիլը օրինաւոր բան է , բայց առանց
անկուշու ադահութեան , առանց չա-
փազանց անհանգստութեան , առանց
մոռնալու թէ անկէ չէ կախուած մար-
դուս ճշմարիտ պատիւն ու ճշմարիտ եր-
ջանկութիւնը , հապա լուսուծոց և

1 Այս գլուխն առջի կեսը տես երես 177 :

մարդկանց առջև ազնիւ սիրու ունենա-
լէն :

Իմէ որ յաջողութիւնդ աւելնայ ,
թող աստիճանաբար բարեգործութիւն
ալ աւելնայ : Ո՞է կը ամէն առաքինու-
թեանց հետ մէկտեղ կրնայ հարստու-
թիւն ալ ունենալ . բայց հարուստ ու
ամբարտաւան ըլլալը մեծ անզգամու-
թիւն է : Ը ատ ունեցողը շատ պիտի
տայ . աս մէկ սրբազն պարտք մըն է
որ մկատարել ըլլար :

Ուրացկանին չէ մի ըսեր . բայց քու
սղորմութիւնդ ան միայն ըլլայ . մեծ
ու խելացի կերպով ողորմութիւն տալը
ան է որ մարդ աղքատներուն մուրաց-
կանութենէ աւելի վայելուչ կերպով
ապրելու ճար մը գտնէ , որ է այլ և այլ

արուեստաւորներու (թէ հասարակը ըլլայ արուեստնին և թէ բարակ) աշխատութիւն ու ապրուստ տալ:

Ատմոտա երբեմն որ անսակնկալ գիպուածներով կրնաս քու նախնեացդ քեզի թողած ժառանգութիւնը կորսնցընել ու թշուառութեան մէջ իյնալ: Այսպիսի կործանմունքներ խիստ շատ պատահած են մեր աչքին առջևը. մէկ հարուստ մը չկայ որ կարենայ ըսել. “ Ոչ աքսորանքի մէջ պիտի մեռնիմ և ոչ խեղճութեան մէջ ” :

Այելէ հարստութիւնդ այն վեհանձնական ազատութեամբ որ Ակեղեցւոյ իմաստասէրները աւետարանին հետեւելով կ'անուանեն աղբաբունիւն հռգու:

Ա ոլթեռ, ծաղրածութիւնը բռնած ատեններէն մէկուն մէջ անանկ ձեւցուց թէ կարծէ որ աւետարանին ապրալիած հոգու աղբաբունիւն հռգու: Իայց անոր ներհակ, առաքինութիւն մընէ՝ որով մարդ հարը, տութեան մէջ ալ խոնարհամիտ կ'ըլլայ, աղքատութեան թշնամի ըրլար, թէ որ աղքատութեան մէջ ալ իյնայ, անոր դիմանալու անկարող ըրլար, ուրիշներուն վրայ որ տեսնէ՝ մեծարելու անկարող ըրլար: Առաքինութիւն մընէ որ յիմարութենէ շատ հեռու է. առաքինութիւն մը որ միայն վսեմ մտքէ ու իմաստութենէ կրնայ առաջ գալ:

“ Առզես հոգիդ կրթել, կ'ըսէ Աենեկա, կամ աղքատ ապրէ, կամ աղը քատի պէս ապրէ ” :

Այէ որ յանկարծ խեղճութեան մէջ իյնաս, մի յօւսահատիր: Աշխատէ որ ասլրիս, ու մի ամընար: Լարօտ մարդն ալ իրեն կարօտութեանը հասնողին պէս պատուաւոր մարդ կրնայ ըրլալ: Իայց քու քաջութիւնդ այն պիտի ըրլայ ան ատենն որ հարստութեան սովորութիւն ներէն սիրով կարենաս ետ կենալ. նայիս որ ըրլայ թէ աղքատ հպարտ ձանչցուելով, ծաղը ու խղճալի ըրլաս ամենուն, և աղքատին ամենավայելուչ առաքինութիւնները ըրլես ունենալ. որ են ազնուական խոնարհամութիւն,

ամենաձիշդ խնայութիւն, աշխատանքի մէջ անյաղթելի համբերութիւն, ու ձախորդութեան մէջ ալ սիրելի զուարթամտութիւն :

Գ. Ա. Ռ. Խ. Դ.

Դաժիացներու վրայ գում: Բարեբարուն:

Այս աշն մարդկային համեստ վիճակները պատուական են. պատուական են ուրեմն աղքատներն ալ, — միայն թէ իրենց թշուառութիւնը իրենք լացընելու բանեցընեն, միայն թէ մոքերնին չփնեն թէ նեղութիւն քաշելը իրաւունք կու տայ իրենց մոլութեան ու չարամտութեան ետևեն ըլլալու:

Եւ սակայն անոնց վրայ գատաստան ըրած ատենդ խիստ անաչառ մի ըլլար: Կողձանակ այն աղքատներուն վրայ որ երբեմն անհամբերութիւննին ու կատաղութիւննին շատկեկ կ'ըլլայ: Ատածէ որ շատ գժուար բան է նեղութիւնքաշել աս կամ ան փողոցին՝ աս կամ ան տնակին մէջ, ու քանի մը քայլ անդին հագուած կապուած ու կերած խմած մարդիկ տեսնել: Աերէ իրեն՝ թէ որ խեղճը նախանձու աչքով նայի վրադ, նայէ որ կարօտութեանը հասնիս՝ վասն զի մարդ է :

Ո՞ր և իցէ դժբաղդութիւնքաշողներուն վրայ գութ ունեցիր, թէպէտ և վերջին կարօտութեան մէջ ըրլան, թէպէտ և քեզմէ օգնութիւն մը չխնդրեն:

Ավ որ առանց զիւրութեան ու ձեռքին աշխատանքովը կ'ապրի, ու քեզմէ վար աստիճանի մէջ է, վրան սրտցաւութեամբ ու անուշ կարեկցութեամբ նայէ: Այի հասկրցըներ իրեն գոռող կերպերով թէ քու վիճակդ իր վիճակէն տարբեր է: Նըրլայ թէ գառն խօսքերով սիրտը կոտրես, թէպէտ և իր մէկ կոպտութեանը կամ ուրիշ պակասութեանը համար անհաջոյ երևնայ քեզի:

Կողձ մարդուն համար ամենամեծ

միսիթարութիւն է տեսնելն որ իրմէ վեր մարդիկ հետը սիրով ու անուշութեամբ կը վարուին . սիրտը երախտագիտութեամբ կը լեցուի , և ան ատենը կը հասկընայ թէ հարուստը ինչու համար հարուստ է , ուստի բաներուն յաջող երթալուն ալ կը ներէ , վասն զի կը տեսնէ որ արժանի է յաջողութեան :

Արհամարհու ու կոշտ տէրելը ամէն ալ ատելի են , թէպէտ և աղէկ ալ վճարը տան իրենց ծառաներուն :

Վեզմէ վար եղողներուն թէ որ ատելի ըլլաս՝ մեծ պակասութիւն է քեզի , մէյմը որ ան ատենը չարագործը դուն կ'ըլլաս . երկրորդ՝ որ անսնց նեղութիւնները թէթեցընելու տեղը կ'աւելցընես . երրորդ՝ որ կը վարժեցընես զիրենք անհաւատարմութեամբ ծառայելու քեզի , ուրիշի հպատակիլը ատելու , իրենցմէ վեր եղողներուն ամէն ալ անիծելու : Եշ որովհետեւ իրաւունք է որ ամէն մարդ ալ մըշափ որ կրնայ երջանիկ ըլլայ , ով որ վարի աստիճանի մարդ չէ՝ պիտի ջանայ որ իրմէ վարինները իրենց վիճակը անտանելի չհամարին , այլ մանաւանդ սիրեն , տեսնելով որ հարուստին առջևը արհամարհելի չէ , հապա նաև վայելուց կերպով միսիթարութիւններ ունի անկէ :

Վմէն տեսակ օգնութիւն ամենայն սիրով ըրէ կարօտ եղողին , սուրկով ու պաշտպանութեամբ՝ թէ որ ձեռքդ կը հասնի , խորհուրդ տալով՝ յարմար առիթներու մէջ , անուշ կերպերով ու բարի օրինակով՝ ամէն ատեն :

Իսյայ մանաւանդ երբոր կը տեսնես արդիւնաւոր մարդը երեսի վրայ մնացած , բոլոր ուժովդ աշխատէ որ զինքը կանգնես . կամ թէ որ չես կընար՝ ջանա որ գէթ միսիթարես ու պատուես զինքը :

Դժբաղդութեան մէջ ընկած լաւ մարդուն վրայ համարում ցուցընելէն ամընալը՝ ետքի աստիճանի վատութիւն է : Կարծածէդ ալ աւելի շատ է աս վատութիւնը . անոր համար աւելի ալ արթուն կեցիր որ ոչ երբէք անոր մօտենաս :

Վէկն որ դժբաղդութեան մէջ իյ-

նայ , շատ մարդիկ յանցանքը իր վրայ կը ձգեն , ու մորքերնին կը դնեն թէ անոր թշնամիները իրաւունք ունին զինքը վար զարնելու , չարշարելու : Ոյէ որ անոնք զրպարտութիւն մը ընեն՝ իրենք զիրենք արդարացընելու և անոր անունը աւրելու համար , այն զրպարտութիւնը թէպէտեւ ամենելին հաւանականութիւն ալ ցունենայ՝ սովորաբար ամէնքը կը հաւատան ու անգիտութեամբ կը պատմեն : Վանի մը հոգի թէ որ աշխատին ալ այն զրպարտութիւնը սուտ հանելու , մտիկ ընող ըլլար : Կարծես թէ մարդկանց մեծ մասը ինքզինքը երջանիկ կը սեպէ՝ երբոր կրնայ չարախտօսութեան հաւատալ :

Օգուելի ըլլայ քեզի այնպիսի անպիտան ախորժակը : Երբոր ամբաստանութիւն կը լսես , անհոգ մի ըլլար ջատագովութիւնն ալ լսելու . և թէ որ ջատագովութիւն ալ ըլլաուի , դուն քեզմէ այնչափ վեհանձնութիւն ըրէ որ քանի մը ջատագովութեան պատճառ գտնես : Խնդուան որ յանցանք մը յայտնի ըլլայ՝ մի հաւատար , բայց աս ալ զիտոցիր որ սրտին մէջ ատելութիւն ունեցող մարդը շատ յանցանքներ յայտնի կը համարի որ յայտնի չեն : Ոյէ որ կ'ուզես արդար ըլլալ , ոխ մի պաշէր . ոխակալաց արդարութիւնը փարիսեցոց կատաղութիւնն է :

Վէկուն գլխուն փորձանք մը որ հանդիպի , թէպէտեւ քեզի թշնամի եղած ըլլայ . թէպէտեւ քու հայրենիքդ քանդող մը եղած ըլլայ , անոր խեղձութեանը վրայ գոռող ուրախութեամբ մը նայիլը կոպտութիւն է : Ոյէ որ հարկը բերէ՝ խօսէ անոր ըրած պակասութեանցը վրայ , բայց այնչափ սաստկութեամբ մի խօսիր՝ որչափ որ կրնայիր անոր յաջողութեանը ատեն խօսիլ . մանաւանդ թէ երկիւղածութեամբ ուշդիր որ պակասութիւնները չմեծցընես , շմունաս այն աղէկութիւններն ալ որ այն մարդուն վրայ ալ փայլած են :

Վիշտ գեղեցիկ է դժբաղդներու , և ինչուան չարագործներու վրայ ալ իրդալը . (յէկնքը կընայ իրաւունք ունե-

նալ այնպիսիները դատապարտելու .
մարդս ոչ երբէք իրաւունք ունի անոնց
քաշած նեղութեանը վրայ ուրախանա-
լու , և ոչ պէտք եղածէն աւելի զիրենք
յանցաւոր ու պախարակելի երևցնե-
լու :

Գ. Ձածութիւնը երբոր քեզի բնու.
թիւն դարձընես՝ ապերախտ մարդ-
կանց հետ ալ երեմն գթութեամբ կը
վարուիս : Անկէց մի հետեցըներ նեղ-
սըրտութեամբ թէ ամէնքն ալ ապե-
րախտ են . գթութիւնը ձեռքէ մի
ձգեր : Կ ատ ապերախտներու մէջ մէկ
երախտագէտ մըն ալ կը գտնուի որ քու
բարերարութեանցդ արժանի ըլլայ :
Այս բարերարութիւններդ իրեն չէին
հասներ թէ որ շատի ըրած ըլլայիր :
Այս մէկուն օր հնենքները մէկալ տաս-
նէն տեսած ապերախտութեանդ տեղը
կը բռնեն :

Ո՞ւր թողունք որ մէկ երախտագէտ
մըն ալ չգանես նէ՝ քու բարեսրտու-
թիւնդ քեզի վարձք է . Ողորմած ըլլա-
լուն պէս , ուրիշներուն դժբաղդութիւն
թեթեցընելուն պէս քաղցր բան չկայ :
Կայիկայ ուրիշներէն օգնութիւն գտննե-
լէն շատ աւելի քաղցր է . վասն զի առ-
նելու մէջ առաքինութիւն չկայ , իսկ
տայուն մէջ՝ խիստ շատ :

Բարեգործութիւն մը ընելու ատենդ
շատ զգուշաւոր եղիք ամէն ատեն , բայց
աւելի երբոր զիմացինդ պատկառելի
մարդ է , քաշուող ու պատուաւոր կին

է , աղքատութեան անողորմ ձամբուն
մէջ դեռ նոր ընկած ու անվարժ է , որ
շատ անգամ լաւ կը համարին իրենց
արտասունքները ներսէն կլե՛քան թէ
աս սիրտ կտըրտող խօսքս ըսել թէ
հացի էաբօն էմ :

Պահանձին մէկուն մէկալին տուածեղ
զատ , անանկ որ մէկ չեւ-ժիդ պուածը մէ-
կալը գիտիայ , ինչպէս որ կ'ըսէ աւետա-
րանը , ուրիշ առատածեռն անձանց հետ
ալ միաբանէ որ օգտակար տեղուանք
բանալու և բացուածները պահելու հա-
մար պէտք եղած ստակը աւելիայ :

Ըստ Հաւատոյ խօսքերուն մէկն է
թէ “Իշրհեցարուք զբարիս ոչ միայն
առաջի Ծստուծոյ, այլև առաջի ամե-
նայն մարդկան” . . . այսինքն մտածեցէք
որ բարիք ընեք ոչ միայն Ծստուծոյ առ-
ջեր, այլ նաև մարդկանց առջեր :

Կատ գեղեցիկ բաներ կան որ մարդս
մինակ չլի կրնար ընել, ու ծածուկ ընելն
ալ կարելի չէ : Բարեգործական ընկե-
րութիւնները սիրէ, ու թէ որ կրնաս՝
ծաղկեցուր, թմրած են նէ արթընցուր,
աւրուած են նէ՝ շտկէ : Ոիրադ թող
չկտօրի այն ծաղրածութիւններէն որ
ագահ ու անշահ մարդիկ կ'ընեն միշտ
այն գործունեայ անձանց վրայ որ մարդ-
կութեան օգտին համար կ'աշխատին :

ԳԵՐԱԿՈՅՑ

1 Թուղթ Պօղոսի առ Հռովմ. Գյ : ԺԲ :

ԲԱՐԱՎԱՐԻԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅՈՒՆ

ԵԱՀԱՅՈՒԹԻՒՆՆԻ ՀՈՒՍԱՅՈՐ ԱՇԽԱՏԱԾՈՅՆԻ :

ՀԵՂՄԱՆԻՔ հրաշից բաժըշտական նըւագաց
Ոլրտազարթոյց հրաւերք հոգւոյս եւ լուցկիք,
Կնձառք ձայնից, վանդիւնք քաղցունք գեղեցիկք
Որ զըզգալեաւս հեղուն մասամբ յեղակարծ,
Յալուց խորոց յարուցանեն զիղձըս, Ո՞այր,
Զկտիլ՝ ուր սուրբն երգի անուն քո յամայր :